

محصول تکمیل عقل چیست؟

يَا هِشَامُ مَنْ أَرَادَ

- الْغِنَى بِمَا مَالٍ

- وَ رَاحَةَ الْقَلْبِ مِنَ الْحَسَدِ

- وَ السَّلَامَةَ فِي الدِّينِ

فَلْيَتَضَرَّعْ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ فِي مَسْأَلَتِهِ بِأَنْ يُكَمِّلَ عَقْلَهُ

فَمَنْ عَقَلَ، قَنِعَ بِمَا يَكْفِيهِ وَ مَنْ قَنِعَ بِمَا يَكْفِيهِ، اسْتَعْنَى وَ مَنْ لَمْ يَقْنَعْ
بِمَا يَكْفِيهِ لَمْ يُدْرِكِ الْغِنَى أَبَدًا.

عاقل قناعت میکند به روزی کفافش و هر کس به روزی کفافش
قناعت کند، بی نیاز از غیر است و هر کس چنین نباشد، هیچگاه غنی
و بی نیازی را درک نمیکند یعنی همواره حرص او را به زیاده‌خواهی
می‌کشاند.

رسول خدا در حدیثی می‌فرمایند که خداوند فرموده: «بهترین اولیاء من در نزد من مردی است سبک حال، بهره‌ای دارد از نماز که بهترین عبادت پروردگارش است و در بین مردم غیرمشهور است و رزقش در حد کفاف قرار داده شده و بر این مقدار صبر میکند...» (بحار الأنوار؛ ج ۶۹؛ ص ۵۷)

حضرت رسول خدا محمد مصطفی که درود و رحمت خدا بر او و خاندان پاکشان باد می‌فرمایند: خوشا به حال کسی که اسلام آورده و زندگی او در حد کفاف است.

و همچنین حضرت صادق نقل میکند که پیامبر ما اینچنین دعا میکرد: خدایا روزی کن برای محمد و آل محمد و هر کس که محمد و آل محمد را دوست دارد، عفاف و کفاف را و روزی کن برای کسانی که بغض محمد و آل محمد را دارند، مال و ولد را. (الکافی؛ ج ۲؛ ص ۱۴۰)

و همچنین امام صادق (ع) می‌فرمایند: «خداوندا از تو درخواست میکنم روز به روز رزق دادنت را که نه کم باشد تا بدبخت شوم و نه زیاد باشد تا سرکشی کنم» (تهذیب الأحکام (تحقیق خراسان)، ج ۳، ص ۷۵)

امام سجاد (ع) فرمودند: «خدایا به تو پناه می‌برم از اسراف کردن و نبودن (روزی در حد)

کفاف» (صحیفه سجادیه، ص ۵۶)

یک روز پیامبر خدا بر صاحب شترانی گذشت، پس حضرت به سوی او رفت تا کاسه شیری بنوشد، آن مرد گفت آنچه در سینه آنهاست، غذای صبح است و آنچه در ظرف ماست، غذای شب آنهاست، حضرت دعایش فرمودند و گفتند خداوندا مال و ولدش را زیاد فرما. سپس به گله‌داری رسیدند که صاحب گوسفندانی بود، پس حضرت به سوی او رفتند تا کاسه شیری بنوشند، آن مرد آنچه شیر گوسفندان بود، خدمت حضرت آوردند و آنچه در ظرف خودش بود هم در ظرف حضرت ریخت و گوسفندی را هم آورد و به حضرت فرمود اینها چیزهایی است که ما داشتیم و اگر دوست دارید که بر آنها بیفزاییم، برای شما بیشتر بیاوریم، حضرت فرمودند خدایا روزی‌اش را در حد کفاف قرار ده، بعضی از اصحاب حضرت فرمودند ای رسول خدا برای آن مردی که شما را رد کرد، دعایی کردید که همه ما آن را دوست داشتیم و برای کسی که شما را اجابت کرد، دعایی کردید که برای همه ما مکروه بود. پیامبر فرمودند، همانا چیزی که کم باشد و کفایت کند، بهتر است از چیزی که زیاد باشد ولی انسان را از خدا و عبادت خدا مشغول کند، سپس دعا کردند که خدایا کفاف را روزی محمد و آل محمد قرار بده. (الکافی، ج ۲، ص ۱۴۱)

الكافی (ط - الإسلامية)، ج ۸، ص: ۳۴۷ :

مَنْ رَضِيَ بِالْقَلِيلِ مِنَ الرِّزْقِ قَبْلَ اللَّهِ مِنْهُ الْيَسِيرَ مِنَ الْعَمَلِ وَ مَنْ رَضِيَ بِالْيَسِيرِ مِنَ
الْحَلَالِ خَفَّتْ مَثْوَنَتُهُ وَ تَنَعَّمَ أَهْلُهُ وَ بَصَّرَهُ اللَّهُ دَاءَ الدُّنْيَا وَ دَوَّأَهَا وَ أَخْرَجَهُ مِنْهَا سَالِمًا
إِلَى دَارِ السَّلَامِ

هر که به روزی اندک خدا خشنود باشد خدا نیز عمل اندک او را بپذیرد، و هر کس به
روزی حلال اندک قانع باشد، هزینه او سبک است و خانواده‌اش در نعمت باشند، و
خدا او را به درد دنیا و درمان آن بینا سازد و او را سالم از آن برون برد و به دار
السلام رساند.